

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת ויק"פ-החודש תשפ"א | גליון תתמ"ב (שנה י"ח)

וכן כתב הפרי מגדים בספרו ראש יוסף פסחים ה' עמוד ב' דלכן כתב רש"י שם דלמ"ד שאפשר לקיים מצות תשבתו בכל דבר מותר גם בשבת משום דאפשר לקיימו ע"י שיאכילנו לכלבים או להשליכו לים, דלכן לא כתב רש"י דאפשר לפוררו דיש לומר דיש טוחן אחר טוחן, ועיין מה שכתב בפרי מגדים סימן תמ"ד שם כתב אחרת.

ובשו"ת שואל ומשיב מהדורה קמא חלק ג' סימן רכ"ג כתב דאסור לזרות ולפרר ביום טוב דהתורה אחשביה למלאכה לשית רש"י ביצה כ"ז ע"מ ב' דכל דצריך להשבתו הו"ל מלאכה ואף אם נימא דלא כשיטת רש"י מ"מ כיון דחשיב טחינה לגבי מצות פירור וזורה לרוח ומקיים בזה המצוה הו"ל טחינה לגבי איסור שבת, מה שכתב המרדכי פ"ק דחולין לענין קשר של תפילין דמיגו דאחשבי' רחמנא קשר לגבי תפילין חשוב קשר לענין שבת אף דהו"ל קשר שאינו של קיימא וה"ה לענין טחינה אף שכבר נטחן מ"מ כיון דמקיים בזה מצות ביטול, הוא איסור לענין שבת.

ובמגן אברהם סימן תמ"ז סעיף קטן ב' כתב דיש לאסור לפזר את החמץ ברוח מטעם זורה כדאי"א בסוף סימן שי"ט ברמ"א דהרוקק ברוח והרוח מפזר הרוק חייב משום זורה, וה"נ אם זורה פירורי החמץ בשבת ויו"ט חייב משום זורה.

ובשער המלך הלכות חמץ ומצה פרק א' תמה על המגן אברהם מדברי הבעל המאור לעיל דמשמע להדיא שאין איסור לפרר ולזרות לרוח החמץ בשבת.

ובשו"ת שבט הלוי חלק י"א סימן ק"י"ח כתב בענין מפרר וזורה לרוח בשבת ערב פסח, כתב במגן אברהם סימן תמ"ז דמפרר וזורה לרוח אפשר דהוי מלאכה דאורייתא ע"פ דברי הרמ"א סו"ס שי"ט דרוקק ברוח הו"ל זורה דרוח מפזר החלקים הו"ל זורה, וכבר העיר בתשובת רבינו עקיבא איגר סימן כ' ובחי' שם דזה מחלוקת אגמ' דילן דגם זורה חייב רק בגדר בורר פסולת מאוכל, וכן סוף סוף הויא ליה פסיק רישא דלא ניחא ליה דאין צריך להתחלקות ברוח זה כלל, ולפ"ז בזורה לרוח חמץ דזה המטרה שיתחלק לכמה חלקים יש מקום יותר לחיוב, מכ"מ עצם דברי הרמ"א לחייב משום זורה ספק גדול לדינא, ועיין בביאור הלכה סו"ס שי"ט שם שכתב בשם ספר אלפי מנשה פירוש אחר בדברי רמ"א, רב הדוחק, ואם הוא לחם ממש אם לחשוש משום טוחן, עיין מל"מ פ"א ה"ג מחו"מ דחושש משום טוחן, ובספר תוספת שבת ומחצית השקל סימן תמ"ז דחו דאין טוחן אחר טוחן, ועיין בתשובת חכם צבי סימן מ"ב התיר לכתחלה לצורך ביעור חמץ, ודברי מג"א להחמיר מובאים להלכה, וכן כתב בפשיטות בהרב המגיד פ"ג ה"ח מחמץ ומצה.

ערב פסח שחל בשבת האם יש איסור לפרר את החמץ ולפוררו ברוח בשבת?
בפרשתן ל"ה ב' ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתן לה'.

יש לחקור כשחל ערב פסח בשבת כמו השנה האם יש איסור דאורייתא לפרר את החמץ או לפזרם ברוח או דילמא אין איסור.

הנה הבעל המאור פסחים מ"ט ע"מ א', מובא בב"ח סימן תמ"ד כתב על מה דכתוב במשנה שם י"ד שחל להיות בשבת מבערים את הכל מלפני השבת דברי רבי מאיר פירוש רבי מאיר לטעמיה דאמר פסחים י"א ע"מ ב' ושורפין בתחלת שש משום דסבר לה כרבי יהודה דאין ביעור חמץ אלא שריפה, זה הוא טעמו של ר"מ דאמר מבערין את הכל מלפני השבת וחכמים אומרים שאפשר לבער הכל בשבת רבנן לטעמיהו דסבירא ליה דביעור חמץ מפרר וזורה לרוח ומטיל לים ואין בזה אב מלאכה שידחה שבת ומשום מצות השבת שאור שהיא בזמנה התיירו לו אף בשבת להיות מפרר וזורה לרוח ומטיל לים בין בחולין בין בתרומה ובלבד שלא יעבירו ברשות הרבים.

וכן פסק בשו"ת חכם צבי סימן מ"ב דע"פ מה שפסק הרמב"ם פרק ג' מהלכות חמץ ומצה הלכה י"א שהשבתת חמץ בכל דבר כחכמים דסבירא ליה מפרר וזורה לרוח או מטיל לים, גם בשבת יכול הוא לפרר ולזרות לרוח או להטיל לים.

וכן כתב בספר תוספת שבת סימן שכ"א ס"ק כ"ג דמותר לפרר החמץ בשבת, משום דאין בהפירור משום טוחן דאין טחינה אחר טחינה.

אבל במשנה למלך הלכות חמץ ומצה פרק א' הלכה ג' כתב דבשבת מן התורה אינו יכול לפרר החמץ דאע"ג דלדעת רשב"ם מותר לפרר הלחם בשבת דלא מצינו טוחן אחר טוחן וכמ"ש הר"ן פרק כלל גדול וכן פסק מור"ם בספר המפה סימן שכ"א, מ"מ לדעת הרמב"ם אסור לפרר הלחם בשבת דהוי תולדה דטוחן וכמו שכתב בשו"ת הרשב"א מובא בכסף משנה פכ"א מהלכות שבת דין י"ח וכן נראה מדברי הרב בעל תרומת הדשן שהביא מרן ס' שכ"א ועוד נראה דבנדון כזה שצריך לפרר עד אשר דק כדי לזרותו לרוח כ"ע מודו דהוי תולדה דטוחן וחייב חטאת וכדמוכח מדברי התוספות שבת קי"ד ע"מ ב'.

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרה"ג **שמחה רייך** שליט"א ירושלים
לרגל שמחת הבר מצוה לנכדו
היניק וחכים כמר **מרדכי ארי' וגשל** שליט"א
בן לחתנו הרה"ג **שלמה** שליט"א
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת
מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידינו העומד לימין המערכת בכל עת
הרה"ג עזריאל ברוך אהרנוביץ שליט"א קרית חסידים בית שמש
מחשובי המעירים במדור מכתבים למערכת
לרגל שמחת אירוסי בנו
ידידינו המופלא בתור"ש הבה"ח **לוי יצחק** נ"י מבחירי ישיבת טשעבין
עב"ג בת ידידינו הרה"ג **יוסף אינדיק** שליט"א
מריץ תורה בקהילת קרשעניף רחובות
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת
מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

מדוע דווקא איסור הבערה כתבה התורה בפירוש ולא שאר מלאכות?

בפרשתן ל"ה ג' לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת.

נחלקו בגמ' שבת ע' ע"מ א', פסחים ה' ע"מ ב' וכן סנהדרין ל"ה, מה הטעם שכתבה התורה לא מיוחד לאיסור הבערה בשבת לפי רבי יוסי הא שכתבה התורה לאו מיוחד בהבערה בא לומר דהבערה אינה כשאר מלאכות שאם עושה אותה במזיד חייב סקילה, אלא דהויא רק לאו בעלמא, ולפי רבי נתן הטעם שכתבה התורה לאו מיוחד בהבערה, לחלק יצאת כמו שבהעברה לבד חייבים ה"ה בכל הל"ט מלאכות חייבים על כל אחת ואחת ואם עשה כמה נענש על כל אחד.

יש להקשות: בשלמא למ"ד ללאו יצאת אתי שפיר מדוע כתבה התורה הבערה, אלא למ"ד לחלק יצאת מדוע דווקא באיסור הבערה, גילתה התורה שחייבים בלחוד, כך מקשה הרמב"ן, הרא"ש, וכן ברבינו בחיי, הספורנו, החזקוני, וכן בתפארת יהונתן, וכן באמרי אמת, וכן ברבי צדוק הכהן מלובלין, וכן בחתם סופר.

איכא כמה תרוצים:

א. לפי שבימים טובים כתוב אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם, שם הותרה הבערת אש לאפות ולבשל, אבל בשבת כת' את אשר תאפו אפו, מבעוד יום, ואת אשר תבשלו בשלו, לכך מזהיר כי בשבת לא תבערו אש למלאכת אוכל נפש וכל שכן שאר מלאכות שאסורין אפילו ביום טוב, כך תירץ הרשב"ם.

ב. אף על פי שההבערה בעצמה היא קלקול על הרוב, מכל מקום בהיותה כלי לכל המלאכות או לרובן היא אסורה בשבת, כך תירץ בספורנו.

ג. לפי שאינה נראית מלאכה כל כך שמא יאמרו לא נעשה מלאכה בשבת, אבל נזמין הכל ונבעיר בפחמין בחנות הצורפין לעשות בזה ובכסף ובנחושת מיד כשיצא שבת, לכך נאמר לא תבערו אש שאפילו להזמין בשבת אסור, כך תירץ בכור שור.

ד. כדי להתיר הבערה במקדש ולומר דוקא בכל מושבותיכם לא תבערו אבל במקדש מותר להבעיר כמבואר בגמ' שבת כ' א' כך תירץ בכלי יקר.

ה. כדי שלא נאמר כשם שאסור לנו כל מלאכת הבית שלנו גם בבית המקדש כמו כן מה שמותר בבית המקדש מותר גם בבית, קא משמע לן לא תבערו בנה אב על כל המלאכות של משכן אף על פי שמותרים שם מכל מקום הם אסורים בכל מושבותיכם, כך תירץ בכלי יקר.

ו. דבלוחות הראשונות מבואר הטעם שצריך לשמור שבת, זכר למעשה בראשית שהקב"ה ברא את כל העולם במשך ששת ימי בראשית וביום השביעי שבת, לכן אנו צריכים לשבות, וזה לא שייך באש, שהרי איתא בגמ' פסחים נ"ד דהאור נברא במוצאי שבת ולא היא הבערה בכלל שביתת מלאכתו יתברך, והיא אמינא דמותר, לכן אחר לוחות אחרונות הוצרך להזהיר מחדש דשם לא הוזכר מעשה בראשית, רק יציאת מצרים, כך תירץ בתפארת יהונתן בפרשתן.

ז. שמצות עשה שיש בה כרת כשעוברין עליה הרי כשלהיפך מקיימים אותה מקבלין ממנה חיות חדשה, והשמירה מלא תעשה גם כן נותנת חיות, ואיתא במדרש שמו"ד ל"ג ג' מהו כי נר מצוה אלא כל מי שעושה מצוה הוא כאילו מדליק נר וכו' ומחיה נפשו ואיתא בזה"ק תיקוני' י"ב א' דהל"ט מלאכות הם טל אורות ישעיה כ"ו י"ט ועל זה אמרו הבערה לחלק יצאת, כך כתב באמרי אמת בפרשתן.

האם מי שנותן צדקה לפי מה שרואה שחבירו נותן האם אינו מעולה?

בפרשתן ל"ה כ"א וכל אשר נדבה רוחו אותו.

נתקשו המפרשים: מה זה הכפל הלשון הלשון שנדבה רוחו אותו, מה זה רוחו ומה זה אותו, כך מקשה האלישיך הקדוש, וכן הכתב סופר.

איכא כמה תרוצים:

א. הענין כי הנה במתנדבים יש שני מינים, יש אשר כל כך לבו שלם לתת כי מיד בשומעו על נדיבות יקום ויביא מתת ידו, ויש כי מתחלה ירע לבבו, אך נשמה שניתנה בו טהורה מתאוה לתת ויצרו ממאן, ואז המה למלחמה יצרו עם רוחו ונשמתו, זאת אומרת תן לו משלך, וזאת אומרת בכו בכה לכסף עובר ולמה זה תפזר בנכסין, הטוב לך כי תעשוק לחם בניך ובנותיך לתתו אל אשר לא ידעתו, ויתרוצצו בקרבו עד אשר גברה יד רוח אלהים בקרבו להיות כובש את יצרו ויתנדב גם הוא כאחיו, עם שהראשון קדמו, והנה כנגד שני בנים אלה דברה תורה, על האחד אמר אשר נשאו לבו מבלי מוחה בידו, והשני הוא אשר נדבה רוחו אותו כי רוחו ונשמתו עשאתו נדיב מה שלא היה מעצמו, וזהו אשר נדבה רוחו היא נשמתו אותו, כסדר הזה הביאו ראשונה אשר נשאו לבו, ואחרי כן ואשר נדבה רוחו אותו, כך תירץ האלישיך הקדוש.

ב. כי דרך הנותנים שרואה זה את זה ורוצה לדעת תחילה מה נתן אחר שהוא עשיר יותר ממנו לדעתו, ואם הוא נתן כך חושב שלפי מעמדו די אם הוא יתן פחות ממנו, אבל אין זה דרך נכון, כי מי יוכל לידע מטמונות חבירו, ואם אחד באמת מיעט בנדבתו אם הוא עשה עול לא בצדק וביושר, גם אני אחריו ח"ו, אבל עכ"פ כן דרך העולם תמיד, והפסוק מעיד בנדבת המשכן שלא כן היה, אלא וכל אשר נדבה רוחו אותו דייקא, ולא הסתכל לראות מה שנדב לב חבירו, כך תירץ בכתב סופר בפרשתן.

וידוע המעשה שהיה אצל הדברי חיים מצאנז ז"ע שהתרים פעם כמה גברים למגבית צדקה, אחד העשירים טען לפניו שיחסית למה שנתן גביר פלוני שעושרו רב בהרבה ממנו די שאתן כך וכך, השיב הדברי חיים ז"ע כתוב בפרשת בלק מה טבו אהליך יעקב, ומפרש רש"י ראה שאין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה, פתח, הכוונה לצדקה הנקראת פסח ככתוב פתח תפתח את ידיך דברים ט"ו ח' וזה הפירוש שאין פתחיהם מכוונים זה נגד זה, שאין אחד מעריך את עצמו בצדקה כנגד חבירו, אלא כל אחד נותן כפי יכולתו והשגותיו, מובא בחמדה גנוזה, מובא בספר הנפלא נמצאו לחכי בפרשת בלק מאת ידידינו הרה"ג יצחק קליין שליט"א בני ברק.

קול המעדנים

הכנסת ספר תורה להיכל ישיבת בעלזא בית שמש הנמצא בבית המדרש נדרונה עראד בהשתתפות ידידינו הרה"צ רבי אהרן מרדכי רוקח שליט"א

"תוכן הדרשה"

מדוע רק בקיום מצות הכנסת ספר תורה רואים שמחה פורץ גבולות משא"כ בשאר מצוות

שבע ברכות לבת הרה"ג יהודה שטינהטר שליט"א בהשתתפות כ"ק מרן האדמו"ר מודונסקי שליט"א

"תוכן הדרשה"

איך יכול להיות שמי שאינו הולך לבית המדרש ואינו לומד בביתו נקרא במשנה הולך בית המדרש

ישיבת בית ישראל גור אשדוד - סיום מסכת קידושין

"תוכן הדרשה"

מדוע התורה טעמה כמו מים שאין לה טעם ולא כמו שאר משקים מתוקים

כנס התעוררות במודיעין על פטירת האשה הצדקנית מרת יוכבד לוי ע"ה

"תוכן הדרשה"

מדוע בפטירת שרה אמנו, מיד הספיד אותה אברהם אבינו ורק אח"כ בכה הרי סדר העולם להיפך

שבע ברכות לבת הרב דוד ליזרוביץ שליט"א מראשי ארגון שבת אחים דחסידי גור בהשתתפות ידידינו הרה"צ רבי נחמ"י אלטר שליט"א בנו של כ"ק מרן האדמו"ר מגור שליט"א

"תוכן הדרשה"

איך אומרים שהשמחה במעונו בנשואין הרי איתא בגמ' דבמקום שיש לבעלי שמחה צער אין אומרים וכאן יש להם צער מהוצאות

איאתא בגמ' פסחים ר"ט ב' המוצא חמץ בביתו ביו"ט כופה עליו את הכלי.

וברש"י שם כתב דלכן כופה עליו את הכלי משום דלא חזי לטלטולי ואפוקי.

יש לחקור בערב פסח שחל בשבת כמו השנה מאיזה שעה אסור לטלטל את החמץ בשבת האם משעה חמישית שאסור באכילה אע"ג שמותר בהנאה או משעה שישיית שאסור בהנאה.

הנה הרמב"ם הלכות חמץ ומצה פרק ג' הלכה ג' כתב חל ארבעה עשר להיות בשבת בודקין את החמץ בלילי ערב שבת שהוא ליל שלשה עשר ומניח מן החמץ כדי לאכול ממנו עד ארבע שעות ביום השבת, ומניחו במקום מוצנע והשאר מבערו מלפני השבת, ואם נשאר מן החמץ ביום השבת אחר ארבע שעות מבטלו וכופה עליו כלי עד מוצאי יום טוב הראשון ומבערו, משמע מדברי הרמב"ם שלאחר שעה ד' בשבת אסור כבר לטלטל את החמץ.

ובטור אורח חיים הלכות פסח סימן תמ"ו כתב דחמץ שנשאר בביתו ביו"ד שחל להיות בשבת אחר ה' שעות כופה עליו את הכלי.

וכתב הב"ח אורח חיים סימן תמ"ו דסבירא ליה לטור דבשעה חמישית דמותר בהנאה ליתנו לגוים ולכלבים אינו אסור בטלטול אלא דוקא בתחלת שעה ששית דאסור בהנאה הוה ליה מוקצה וכן נראה עיקר, ואפשר דרמב"ם איכא טעות סופר וצריך להגיה אחר חמש שעות.

ובבית יוסף אורח חיים סימן תמ"ד ס"ק ה' הביא בשם הרמב"ם שאם נשאר מן החמץ ביום שבת אחר ארבע שעות מבטלו וכופה עליו כלי עד מוצאי יום טוב.

ובמגן אברהם סימן תמ"ו סוף סק"ג תמה עליו: דאטו מי גרע מנבילה שנתנבלה בשבת דשרי לטלטלה משום דחזיא לכלבים ודוקא פירות טבל או חלבים אסור לטלטלם שאין דעתו למשדי לכלבים.

ותירץ המגן אברהם: דהרמב"ם מיירי דליכא כלב או עכו"ם ליתן לו.

וכן כתב הט"ז וכופה עליו את הכלי פירוש אם אין לו עכו"ם שיקבל הימנו.

וכן כתב בשו"ע הרב סימן תמ"ד סוף י"ג מותר לטלטל חמץ בשעה ה' בשבת זה, אף על פי שאינו ראוי לו, שהרי הוא אסור באכילה, מכל מקום הרי יכול להאכילו לבהמה חיה ועוף או ליתנו לנכרי. והרי דינו כבשר נבלה וטריפה שאינו ראוי אלא להאכילו לכלבים או לכנעני ומותר לטלטלו בשבת.

וכן כתב הפרי מגדים סימן תמ"ד סוף סק"ו דבשעה ה' מותר לטלטל וליתן החמץ לעכו"ם וכו', ולזרות ולפרר יש מחלוקת אי שרי, אבל לנהר או לבית הכסא שרי.

וכן כתב בספר חיי אדם כלל קי"ט סכ"ט וכן בערב פסח שחל בשבת ומצא לאחר ה' שעות דאסור בהנאה אסור לטלטלו, אבל קודם שנאסר בהנאה אף שנאסר באכילה מותר לטלטלו.

וכן כתב במשנה ברורה סימן תמ"ד ס"ק כ"א דמיירי הש"ע שם שכתב דבערב פסח שחל בשבת יכפה עליו את הכלי דלית כותי או כלב ליתנו לו דאל"ה אף שכבר עברו ארבע שעות ועומד בשעה חמישית לטלטלו ויתן להם, וכן מותר לטלטלו ולהשליכו לביה"כ אם יש לו ביה"כ בחצירו.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון ודיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משריע ומשנה ברורה

א] חידה. מי השיטה הסוברת שיש ארבעים מלאכות בשבת ולא ל"ט מלאכות.

ב] חידה. איזה הלכה היה נ"מ במשכן בין קודם חטא העגל ללאחר חטא העגל?

ג] חידה. פל"ה פ"א, את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו, ויש להבין אימתי התורה כתבה את ואימתי כתיב ואת?

ד] חידה. כמה הנהגות בהלכות צדקה אפשר ללמוד מפרשה זו? ה] חידה. יש דין ברמ"א שאדם לא יסתכל ברמ"א, היכן הכהנים היו עוברים על הלכה זו ומסתכלים על עצמם במראה?

ו] חידה. איזה חילוק היה במזבח החיצון בין המשכן לבית המקדש? ידיעת הלכות שבת

ז] שאלה - פינוי מכלי כללי, דיני חזרה. משפ' גורן התארח לסעודת ליל שבת בבית משפ' ויידר. הגב' ויידר הורידה סיר ובו מרק ירקות רותח מהפלטה של שבת, על מנת להחזירו חזרה לפלטה לאחר שתחלק ממנו את המרק למסובים. לאחר חלוקת המרק כשראתה הגב' ויידר שנשארה בסיר כמות קטנה של מרק, היא שאלה את בעלה האם מותר לה לקחת סיר קטן מארון הכלים, להעביר אליו את יתרת המרק ולהניח אותו על הפלטה. המרק היה עדיין רותח, ומבושל כל צורכו. הרב ויידר ענה לה שאכן מותר לה לעשות זאת. הרב גורן ששמע את השאלה אמר שהוא למד שאסור לעשות זאת. מה הדין?

ח] שאלה - בליל מיונו בסלט חתוך דק. הגב' דויטש רצתה להגיש למסובים בסעודת שבת, סלט המורכב מגזר וכרוב מרוסקים דק דק ברוטב של מיונו. לשם כך היא הכינה בערב שבת סלט של גזר וכרוב מרוסקים דק דק וביקשה להוסיף לסלט בשבת את המיונו ולערבבו כדי להגישו לבני ביתה. האם מותר לה לעשות זאת?

ט] שאלה - הבורר במזיד בין שני מאכלים. הגב' שולמן הכינה לאחר סעודת שחרית בשבת, סלט חסה לצורך סעודה שלישית. היא לקחה שקית בה היו מעורבים עלי חסה טובים ומעופשים (אך הראויים לאכילה על ידי הדחק). העבירה את עלי חסה הטובים לקערה שבה היא מכינה את הסלט והשאירה בשקית את עלי החסה המעופשים. האם מותר לה ולבני ביתה לאכול את סלט החסה בשבת? (הפרדת העלים לא היתה בשוגג).

י] שאלה - בורר בשוגג. גב' מזרחי לא ידעה שיש איסור בורר בהפרדת שני מאכלים המעורבים זה בזה ולכן הוציאה, בליל שבת, מקערה בה היו מעורבים שקדים ובוטנים את הבוטנים על מנת להגיש את הקערה עם השקדים, למחרת לבני ביתה, לאחר סעודת היום. האם מותר לגב' מזרחי ולמשפחתה לאכול משקדים אלה בשבת, לאחר סעודת היום?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכווי בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעוה"י לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות על עלון זה ניתן לשלוח עד ג' ניסן

